

forhandlet med dem, som have forhandlet med den ærede Minister om dette Lovforslag i det Hele taget. For mig er det ikke klart, hvorfor der behøves et saa meget større Antal Hestepassere, og jeg kan ikke indsee, at der er nogen vigtig Grund til at paalægge Halvdelene af Hestepasserne den dobbelte Tjeneste og fritage den anden Halvdeel. Med Hensyn til Recrutstolens Varighed, troer jeg, at Enhver af os, der har haft med Heste at gjøre, har den Erfaring, at vi altid have kunnet lære en Karl at passe Heste paa en langt kortere Tid end en Maaned, og at en Karl, der er opfødt paa Landet, vil i Reglen paa langt mindre Tid end en Maaned kunne lære fuldstændigt at pudse og fodre Heste, ligesom ogsaa at pudse Ribetøj, og, hvad Ribningen angaaer, da maa den Ribning, som man behøver at lære for at kunne føre en Hest, naar man tager Karle, der ere fødte paa Landet, ligeledes kunne læres paa mindre end en Maaned. Jeg skal derfor anbefale, at man holder sig til Lovforslagets Bestemmelser i denne Henseende.

Krigsministeren: Jeg skal med Hensyn til det Ønske, som blev udtalt af en æret Taler om, at Mandskabet ved Infanteri-Brigaderne skulde søges indkaldt i de første Dage i Mai, istedetfor i Slutningen af April, bemærke, at jeg ikke kan give noget Tilfagn om, at en saadan Formindsfælse i Tjenestetiden vil kunne indføres, efterat denne allerede er bleven formindstet saa meget, som skeet er. At imidlertid Hensynet navnlig til den tjenende Befolknings Tary ikke har været Regjeringen fremmed, er jo anerkjendt af den ærede Taler, idet et af Motiverne, for at man er gaaet ind paa at fastsætte Indkaldelsen til Slutningen af April og at indskrænke Tjenestetiden til 6 Maanedes, jo netop er Hensynet til den tjenende Classes Tary. Egeoverfor den ærede Talers Ytringer om, at det kunde være meget ubequem at lade Mandskabet reise i Slutningen af April, maa jeg dog sige, at man har forfikkret mig, at Vanstælligheden ikke er saa stor netop i Slutningen af April, da man dog nogle Dage, førend den unge Mand indkaldtes til Tjeneste, pleiede at give ham Frihed,

og dette har, saavidt mig bekjendt, været en temmelig almindelig Praxis. Hvad mit Forslag om Hestepasserne angaaer, da vil jeg ikke trætte det høie Thing med at opløse, hvorledes disse Hestepassere ere ansatte paa de forskjellige Steder; jeg skal gjerne gjøre det til næste Behandling; men jeg har kun søgt en Forandring i Loven, hvor jeg ansaae det for absolut nødvendigt, og imod, at den ærede sidste Taler anseer sig forvisset om, at Tjenesten kan udføres tilfredsstillende paa en anden Maade, kan jeg kun sætte den Forsikkring, at jeg har den modsatte Overbeviisning; jeg troer ikke, at den vil kunne udføres tilfredsstillende, og jeg kan i saa Henseende anføre, at der i dette Dieblit foreligger meget betydelige Klager over, at Hestepassere ikke ere saaledes øvede, som de burde være. Antallet er det samme, som jeg tidligere har foreslaaet, og som jeg efter en nøiagtig Undersøgelse ikke troer at burde fravige. Jeg maa dog bemærke, at en Formindsfælse har fundet Sted i det oprindelige Forslag, som Følge af, at Hestenes Antal først endeligt blev fastsat ved denne Sags 3die Behandling i Folkethinget; men da Hestenes Antal nu er fastsat, kan jeg paa ingen Maade love, at Tjenesten vil blive røgtet forsvareligt, naar ikke dette Antal Hestepassere bevilges. Hvad Uddannelsen angaaer, da maa jeg ogsaa henholde mig til, hvad jeg allerede har bemærket, nemlig, at det vilde være i høi Grad uhensigtsvarende, om man skulde indkalde Heste blot for at øve Folkene, og af Hensyn til Individernes Tary gribe forstyrrende ind i Tjenestens Gang; thi medens jeg indrømmer, at der bør tages Hensyn til de værnepligtige Individier, saa er og bliver det dog Hovedhensynet, at Tjenesten røgtes forsvareligt.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen over dette Affnit.

Efterat Formanden havde bemærket, at der kun vilde blive stemt over de Paragrapher, hvortil der var stillet Endringsforslag, naar ikke Afstemning over de enkelte Paragrapher særligt forlangtes, gik man dernæst til Afstemning.